



T4KF



SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

September 2017 · nr 17



Bästa T 4-Vänner

Sedan förra T 4 KF-numret har följande skett: Årsmöte, Tattoo i Malmö, sommarutfärd till Flyinge och Skarhults slott samt T 4 Golftävling. När Ni läser detta har vi även varit på Bornholm. 20 medlemmar kommer även att delta i Trängträffen i Stockholm i början av oktober. Vår förening mår bra och vi bedömer att det är lagom med aktiviteter. Jag kommer dock försöka att få med mer försvarsupplysning i nästkommande nummer. Vi har ett bra samarbete med trängregementet och övriga trängföreningar och dessa kontakter skall stärkas och bibehållas.

I dessa dagar skall vi visa en enad front, att vårt försvar behövs och måste förstärkas.

När det gäller deltagande i olika verksamheter var vänlig respektera sista anmälningstidpunkt och följ kassörens anvisningar.

Välkommen till våra träffar!

Bilder och sekretess

När vi inför bilder i ”T 4 KF” och på vår ”Hemsida” försöker vi vara så neutrala som möjligt. Skulle det vara någon som inte önskar vara på bild i ”T 4 KF” eller på vår ”Hemsida” så ber jag Er ta kontakt med mig redaktören Gunnar Segerholm eller webbansvarige Arne Huléen.

Gunnar Segerholm/Sekreterare

VU består av:

Ordförande, vice ordförande, sekreterare och kassör.

Ordförande är högst ansvarig för vår förening samt ansvarig utgivare för ”T 4 KF” och ”Hemsida”.

Nils Olof Johansson, Brohuset 357, 264 53 Ljungbyhed
Telefon: 0435-441427, 0768-540865 brojoh@telia.com

Viceordförande är ansvarig för museet.

Peter Alf, Drottninggatan 85, 281 48 Hässleholm
Telefon: 0451-849 12,0705-457784 fam.alf@comhem.se

Kontakten med T 4 Kamratförening kan ske på olika sätt och vår officiella adress är via **Sekreterare** T 4 Kamratförening, c/o Gunnar Segerholm, Breanäs 3041, 289 73 Immeln
Telefon: 0730-472581 p.gunnarsegerholm@gmail.com

Då det gäller kamerala frågor, medlemskap och adressändringar skall Ni ta kontakt med vår **Kassör** Arne Huléen som även är ansvarig för medlemsregister och webmaster för hemsidan.

T 4 Kamratförening, c/o Arne Huléen, Pål Tuas väg 6, 281 33 Hässleholm.
Telefon: 0707-161740 awlh03@gmail.com

Ordföranden har ordet augusti 2017

I skrivandets stund väntar vi fortfarande på att ett mäktigt högtryck skall segla in över landet. Det har vi inte varit bortskämda med denna sommar. Vi får hoppas vi får fint väder på våra inplanerade Bornholmsresor. Efter övervägande blev det två, för att ge möjlighet för alla som var intresserade att följa med denna gång.

Efter 8 år återaktiveras nu värnplikten. Riksdagen fattade beslut i juni 2008 att värnplikten skulle vila och att all bemanning av försvarsmaktens förband skulle ske med heltidsanställda och visstidsanställda befäl och soldater. Det har visat sig att det blir alltför stora vakanser i organisationen och att frivillig rekrytering och anställning inte räcker till. Alla män och kvinnor födda 1999 får nu ett brev om förestående mönstring och ca 6000 kallas till mönstring. Inriktningen är att ca 4000 sedan skall kallas in och göra grundutbildning.

En annan stor aktivitet inom försvaret i september är genomförandet av övning Aurora. Det är den största övningen på 20 år och omfattar samtliga stridskrafter, ca 19000 män och kvinnor övas. Ett antal utländska förband deltar. Övningen genomförs i Stockolmsområdet/Mälardalen, kring Gotland och i Göteborgsområdet.

På höstmötet den 4 oktober blir det ett föredrag av Lars Nicander som är chef för avdelningen vid Försvarshögskolan som ansvarar för studier och forskning kring asymmetriska hot och terrorism.

Välkomna till höstens aktiviteter!



Nils Olof Johansson



T4KF



SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KÅMARFÖRENING

September 2017 · nr 17

Ansvarig utgivare:

Ordförande Nils Olof Johansson

Redaktör:

Sekreterare Gunnar Segerholm

Bilder (om inget annat anges): Arne Huléen · Uno Nilsson **Korrektur:** H I Lindulf

Kassören har ordet



Ekonomisk information lämnas inte i denna tidning. Jag kommer därför vid höstmötet 4/10, att lämna en utförlig information om det ekonomiska läget.



Webmaster har ordet

Vår hemsida www.t4-kamratforening.se har blivit mycket välbesökt och besökarna är spridda över hela världen.

Jag uppmanar alla i Kamratföreningen som kan, att besöka hemsidan.

Det senaste året har vi haft 21295 besökare.

9 nov, 10 mars och 25 sept är de populäraste besöksdagarna.

Besökarna kommer från 194 länder/stater.

Sverige har i särklass störst besöksantal, 30%.

Länder som Zimbabwe och Zambia har vardera 1 besök.

Alla kontinenter utom Grönland är representerade.

Av besökarna använder 80% dator medan 20% använder mobiltelefon eller platta.

De populäraste webläsarna är Firefox (30%), Safari (17%) och Chrome (8%).

Med kamratliga hälsningar

Arne Huléen

Kassör

OBS!

Om du flyttar eller på annat sätt får ny adress, telefonnummer eller mejladress är det mycket viktigt att du anmäler detta till kassören.

I annat fall kommer du inte att få tidningen.



Samordningsmöte med trängens kamratföreningar 9 mars 2017

Chefen för Trängregementet Överste Patrick Hjort hade kallat till ett samordningsmöte med trängens kamratföreningar och trängklubben.

Avsikten med mötet var att få till en överenskommelse mellan regementet och föreningarna vad avser ömsesidigt stöd. Våra föreningar har olika förutsättningar då det gäller dessa stöd. När det gäller försvarsupplysning, deltagande vid ex. regementets dag och övriga ceremonier har nog trängregementets kamratförening bäst förutsättningar. T 4 kamratförening kommer att vara mer aktiv i försvarsupplysning både i skrift och genom föredrag där vi bjuder in lämpliga föredragshållare. Överste Patrick Hjort sade också att det var trögt när det gäller rekrytering. Även där kan vi hjälpa till i skrift.

Min önskan var att få ta del av de artiklar som de aktiva officerarna producerar om sin verksamhet och införa dessa i vår skrift. Vidare kom vi fram till att redaktörerna skall samverka och byta artiklar. Mötet utmynnade i en skriftlig överenskommelse där vi förbinder oss att på olika sätt medverka i försvarsupplysning och då få stöd från regementet i vårt fall bistånd till tidningen både med artiklar och medel. Mötet var mycket givande och vi kommer att ha fler träffar när så behövs.

Vi som deltog från T 4 var Peter Alf vice ordförande, Arne Huléen kassör och undertecknad sekreterare.

De som undertecknade överenskommelsen var ordförande alt vice ordförande för respektive förening. I huvudsak var det VU som deltog i mötet.

Gunnar Segerholm
Sekreterare

Mohedaolyckan 1958

Insprängd i berget invid Moheda låg tidigare en drivmedelsanläggning avsedd för lagring av drivmedel för Försvaret. Den var en av sex liknande anläggningar i landet. Den 23 juli 1958 höll man på med underhållsarbeten varvid gas läckte ut som sedan antändes av en gnista. Tre ur personalen omkom omgående, en person lyckades ta sig ut. Stora mängder drivmedel, sannolikt flera hundra tusen liter, rann utför berget ner i en å och vidare till Dansjön.

Ett stort räddningspådrag sattes omgående igång varvid bl a personal från ett antal militära förband sändes till platsen. Ur T4 sändes drivmedelsplutonen. Deltagande befäl ur T4 var: fanjunkarna E Boo, H Lundberg, serg A Wikner och överfuriren Gösta "Fyran" Andersson.

Plutonens uppgift blev att dels transportera drivmedelbemängt vatten i drivmedelssläp till Moheda station där ett tåg med tankvagnar ställts upp.

Släpens innehåll tömdes i tankvagnarna för vidare transport och omhändertagande.

Gösta berättar att luften var fylld med ångor. Av det skälet fick ingen arbeta mer än tre dygn p g a hälsorisk.

Efter de tre dygnen fick personalen genomgå en läkarundersökning i Växjö.

Efter olyckan byggdes anläggningen upp igen trots lokalt motstånd. Idag är anläggningen avvecklad men enligt en artikel i en smålandstidning från 2008 nämns att man fortfarande varma sommardagar kan känna lukten av drivmedel.

Peter Alf



Tränghistorier

Under trängens första år fanns ingen egen rekrytering av officerare och underofficerare utan bemanning av förbanden skedde genom antagning av sökande från andra truppslag.

Kaptenen Kallerman kom från Norrlands artilleriregemente. Han hade en kyp-häst. Allt skulle genomföras fältmässigt. Som kompanichef bjöd han en dag hem sina båda yngre officerare på middag. De serverades ett fruktansvärt segt köttstycke. Efteråt frågade han om de visste vad dom hade ätit. Det kunde ingen av dom gissa. Jo det var gamla Fia, ett sto som hade måst nödslaktas efter att hon brutit benet. Kallermans uppfattning var att i krig skulle det mycket väl kunna hända att man måste äta hästkött och då var det bra att man hade provat.

Maten uppskattades nog inte fullt ut för efteråt gick gästerna till mässen "och lärde Fia simma i punch".

Min första dagofficersvecka inträffade Allhelgonahelgen 1969. Vintern var tidig och det låg ett tjockt snötäcke. Strax efter pågången ringde kasernkompanichefen kn Kalling och bad om två man jämte ett fordon för att lägga ut foder till fasanerna. Han beskrev målande de lidande dessa fåglar var utsatta för under den stränga vintern. Rörd nästan till tårar över hans beskrivning om fasanernas svårigheter fick han givetvis det begärda.

Nästa dag, en lördag, samlades jaktvårdsföreningens medlemmar på körplan- för fasanjakt.

Och så var det:

En kvartermästare från Jämjöslätt

Han hade det inte så lätt

för inte nånstans

han sökte det fanns

nån blankettbeställningsblankett

Peter Alf



Femtio år sedan vi ryckte in på T4

Tiden har verkligen inte stått stilla för de femton herrar som på lördagen den 10 juni samlades i Hässleholm för att fira 50-års jubileet sedan de ryckte in på T4 1967. Dock kändes det som om det var igår de träffades senast.

Stämningen var på topp redan vid mötet på Kafé Verums parkeringsplats och innan de gamla kamraterna hade tagit plats för en inledande fika och genomgång av dagens program, klingade skrat-ten åt de anekdoter som de påmindes av vid åsynen av varandra. Var och en gjorde en kort sammanfattning om vilken riktning livet har tagit och med mycket humor och värme konstaterades att lumpar-tiden har gett dem alla en bra grund i ungdomen. Det var befälet Knut "Knopp" Johansson, som deltog i fikastunden, stolt över eftersom han var en av de som utbildat dessa herrar. Uppslutningen var stor,





med femton närvarande av totalt tjugotre som 1967 gjorde lumpen tillsammans på T4 i Hässleholm. En tyst minut hölls militärt och traditionsenligt för de två kamrater som dessvärre inte längre finns med oss.



En promenad i det före detta regementsområdet stod på programmet på förmiddagen. Denna inleddes med en uppställning med tre tåter på f.d. kompaniuppställningsplatsen. -Vilken fot var det nu man började med? utropade en, när Uno Nilsson, efter att ha visiterat styrkan, gav kommandot ”ett steg framåt, marsch”. Skratten låg nära till hands under hela tiden och den starka gemenskapen som männen lade grunden till för femtio år sedan märktes tydligt än idag. Efter några meters marsch blev det halt och manöver vid kasern Virgin, där rekryterna huserade under sin värnplikt. De konstaterade att ytterdörrarna var de samma som då, och en våg av nostalgi kunde märkas då de tog steget innanför dörren till de lokaler som idag används av bland annat Hässleholms fritids- och socialförvaltning.

Besök i skolhuset, som då användes till utbildningslokaler, och som än idag används i utbildningssyfte för undervisning i svenska för invandrare följdes av en kort visit på det gamla marketenteriet som även idag går under benämningen ”Markan”. Ute på kaserngården samlades kamraterna till tonerna av regementets marsch för en gruppbild i den musikpaviljong som tidigare i våras flyttades från officersparken, och som nu är fint restaurerad och smyckad med blommor.

Skrönorna avlöser varandra och skratten ljuder över hela kaserngården när gruppen närmar sig kasernvakten. Härifrån har de flesta roliga minnen om hur de framför allt tog sig in på regementet efter stängningsdags. Soldaterna skulle vara på sina logement kl. 22.00 förutom om onsdagarna då de fick vara ute till kl. 24.00. BSI-arna från 1967 är alla eniga om att lumpartiden enbart har lämnat positiva minnen och alla minns hur lätt det var att lifta i uniform, och hur livlig fantasi man var tvungen att ha för att få nattpermission.



Efter en gemensam lunch avslutades dagen med ett besök på militärmuseet och en guidad rundtur av den före detta militären och Överstelöjtnant Peter Alf. Med stor kunskap och entusiasm redogjorde Peter för Hässleholms historia ur ett militärt perspektiv och med god humor förmedlade han bland annat hur en tondöv soldat kan lära sig att känna igen signaler som ”eld upphör”.

Det slutgiltiga taptot spelades för Hässleholms trängregemente 1994 och därmed satte man punkt för stadens militärhistoria på detta område. Detta innebar dock inte slutet på den gemenskap som de glada herrarna från BSI-67 skapade för femtio år sedan. Deras vänskap är än idag högst florerande och redan innan dagen var slut pratades det om ytterligare en återträff inom en snar framtid.



Tårtan var dekorerad med ett foto föreställande soldaterna när de gjorde lumpen. Fotot var gjort i marsipan.



Träffen avslutades med en gemensam fika. Några BSI-are hade sin respektive med sig. Dessa hade en härlig dag på Hovdala under ledning av Kajsa Nilsson och Tina Nordström.

*Anna Nilsson
Foto: Eddie Magnusson*



Tord Axelsson

Rutger Englund

Sune Esbjörnsson

Lars Fälth



Kjell Gunnar
Kristensson

Ingvar Lindholm

Uno Nilsson

Ronny Nordström



Christer
Henningsson

Johan Birger
"Energida"
Johansson

Tommy Johansson



John Paulsson

Tom Persson

Göran Roslund

Tattoo i Malmö Arena

2017-05-21 samlades 50 T4-kamrater på Norra Station för att åka på en utfärd söderut.

Målet var Sweden Military Tattoo i Malmö Arena.

Den som svarade för transporten var som vanligt Kagans buss med föraren Ingvar, som på ett varligt sätt transporterade oss till och från resmålet.

Resan anträdades kl 1100 med ett förväntansfullt sällskap.

Här följer bilder från resan.

Text och foto Arne Huléen.



Vad vore en utfärd utan mat?

För att tillfredsställa våra behov av mat efter en lång och krävande busstur tog vi in på Ringsjöns Krog och Wårdshus.

Lena Levin hälsade oss välkomna och serverade Dansk Fläskstek med tillbehör.

Det smakade mycket bra.

Här följer några bilder från Wårdshuset och kamraternas frosseri.



Nu till huvudattraktionen

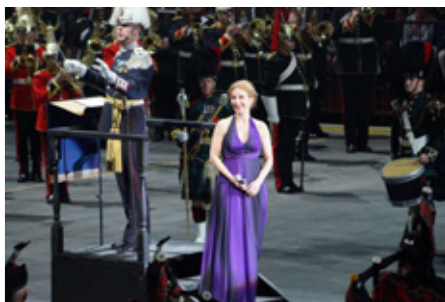
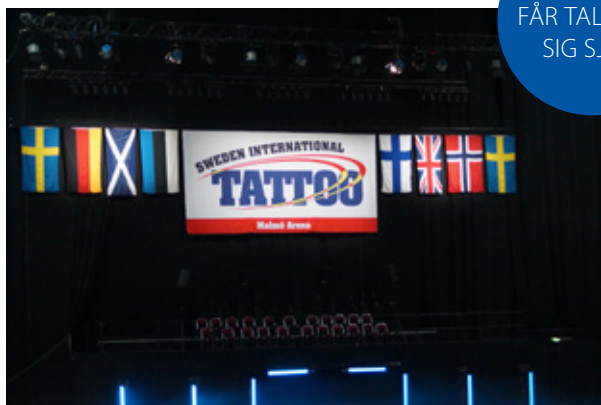
I en fullsatt Malmö Arena fick vi uppleva fantastisk militärmusik med musikkårer från olika länder.

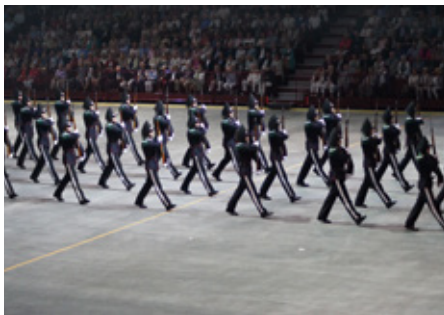
Ett uppträde av den Norska Drillcorpsen kommer vi sent att glömma.

Programmet omfattade även dansare och gymnaster.

Sångsolist var Helen Sjöholm.

BILDERNA
FÅR TALA FÖR
SIG SJÄLV





Årets sommarutfärd

Årets sommarutfärd gick till Flyinge Kungsgård och Skarhults slott.

Resan var planerad av Peter Alf och Hans Inge Lindulf. Besöket på Flyinge blev mycket intressant då vår ciceron Magnus Sjöström berättade på ett trevligt och kunnigt sätt om historia och verksamheten. Han är trängare i botten samt vår medlem.



Foto Anna Forss.



Lunch intog vi på Gårdsstånga motell helt OK. Efter detta for vi till Skarhults slott. På Skarhults slott har nuvarande slottsfrun Alexandra von Schwerin byggt upp en utställning som mer har blivit ett levande museum. Allt handlar om kvinnor som verkat på slottet och historien kring dessa. När männen var ute och krigade eller inte hemma, var det kvinnorna som hade hand om allt. Vi hade en mycket kunnig och trevlig flicka som guide och som lotsade oss igenom historien. Hon studerade på Lunds universitet och forskade i historia.

Efter detta blev det hemfärd och alla var lite avslagna och trötta efter alla intryck som vi fått under dagen. Tack Peter för bra ledning och tack Hans Inge för det mycket lyckade besöket på Flyinge(bra med kontakter ibland).

Text av Gunnar Segerholm och foto Arne Huléen om inget annat anges.





Kvinnorna i deras liv!

Vi har alla sett dem blicka ner på oss från väggens porträttsamling. Duktiga och skarpsinniga män som alla klättrat högt på karriärstegen. Cheferna för T4 – om deras militära yrkesliv vet vi en hel del. Men det fanns ju också ett privat liv. Alla hade de varit barn och de flesta av dem gifte sig. Deras mammor och deras fruar – kvinnorna i deras liv – vilka var de?

*I detta nummer beskrivs kvinnorna i chefernas liv nummer fyra, fem och sex.
(Möller, Johnsson och Nordlindh)*



*Författare: Christine Lindulf
Foto av chefstavlor: Lennart
"16" Nilsson*

Carl Möller- Chef 1917-1925.

Hans hustru **Elisabet Wallström** föddes 1877 i Uddevalla, ”dotter till handlande Axel Wallström och hans hustru Maria Charlotta Bergin 35 år.” Det fanns två äldre syskon, Anna och Karl. Systemen Anna dog av benröta 17 år gammal.

Den 26 oktober 1897 vigdes ”Carl Anders Möller, löjtnant vid Kungl. Svea Trängbataljon och jungfru Elisabet Wallström. Han 25 år hon 20 år”.

6 nov 1897 flyttade Elisabet till sin make i Svea Trängbataljons församling. För en släktforskarer är de militära församlingarna lite röriga att forska i. Minst sagt. Familjen Möller tillhörde Kungl. Svea Trängbataljon och fyra av deras fem barn föddes i den församlingen. Men i vilken stad? Svea Trängbataljon flyttade lite då och då och i församlingsboken står inte alltid noterat på vilken ort den höll till de aktuella åren – bara att det var Svea Trängbataljon. Jag tror det är rätt så här: år 1897 när paret Möller var nygifte så höll man till i Stockholm. Äldsta sonen Karl Axel Vilhelm föddes i föräldrahemmet i Uddevalla 1899, Axel Gustaf 1901 och Arnold Otto 1906 föddes i Svea Trängbataljon i Stockholm. Sedan flyttade Svea Trängbataljon till Örebro och där föddes Sven Sigurd 1909 och dottern Marianne Elisabet 1915. Förlåt, alla initierade militärer, om det nu inte blev rätt med orterna! De fem barnen och årtalen de föddes är i vart fall korrekta.

År 1917 hade Carl Möller blivit utnämnd till Chef för Skånska Trängkåren. Även denna församling hade en egen församlingsbok, men här vet jag att Skånska Trängkåren flyttade från Landskrona till Hässleholm år 1907. Så att det var till Hässleholm familjen flyttade med 5 barn och två hembiträde år 1917 den 1 november - det vet jag helt säkert! Det var krig och elände i Europa – första världskriget



pågick - det skulle dröja ytterligare ett år innan freden kom 11/11 1918.

I Skånska Trängkärens inflyttningslängd kan man se hur prästen noterat att Carl Möllers hushåll flyttat till församlingen. Sidan 1 i församlingsboken så klart. Det var ju chefsfamiljen!

Sönerna Axel Gustaf och Karl Axel Vilhelm var studenter och tydligen ansåg prästen att då var man tillräckligt vuxen för att kunna ståta med eget namn och attestnummer i inflyttningslängden. Hustru Elisabet, dotter Marianne och de yngre sönerna Arnold Otto och Sven Sigurd fick nöja sig med samma attestnummer som far Carl och att redovisas som siffror. Tjänarinnorna Hanna och Charlotta stod upptagna med egna nummer, namn o yrke. De var ju personer som, till skillnad mot hustrur, döttrar och minderåriga barn, var skattepliktiga och dessutom kunde flytta om de ville.

Det fanns regler för hur kyrkolängderna skulle föras men prästerna gjorde lite som det passade. Det fanns präster som i alla sammanhang korrekt och nogsammt förde in varje person i hushållet med namn och födelsedata. Även hustrur och döttrar. Men de var få. De flesta nöjde sig med att ange antal kvinnofolk som siffror. Så även om vi i dag kan tycka att det går långsamt med jämnställdheten så har det ändå hänt en del på hundra år. Tror ingen svensk kvinna i dag skulle nöja sig med att vara ett komplement till sin make i form av en siffra!

A handwritten church register page with five rows. The first row is highlighted in yellow. The columns contain: a number (10, 11, 12, 13, 14), a date (3/11, then blank), a name and title, a number (1, 1, 1, 1), and a location (Örebro, then blank).

10	3/11	Möller Carl Anders, major	1	Örebro
11	"	" Axel Gustaf sköt	1	"
12	"	" Karl Axel Vilhelm	1	"
13	"	Rundens Hanna Ellen, tjän	1	"
14	"	Pettersson Charlotta Alfrida	1	"

Källa: Skånska Trängkåren B:1 (1895-1927)

I Hässleholm bodde familjen i 7 år. År 1925 blev Carl chef för Svea Trängkår och familjen flyttade, med tre söner, en dotter och hembiträdet Charlotta Alfrida Petersson till Kungl. Svenska Trängkåren i Örebro. Äldsta sonen Karl Axel Vilhelm stod yrkesnoterad som fänrik och hade flyttat till Norrlands Trängkår i Sollefteå 1923 men flyttat tillbaka till Hässleholm 1924, då yrkesnoterad som underlöjtnant. Näst äldsta sonen, e.o. Hovrättsnotarien Axel Gustaf var den enda i familjen som inte flyttade med till Örebro. Han flyttade från Skånska Trängkåren till Hässleholms församling år 1925.

Efter bara ett år i Örebro gick flytten åter till Hässleholm. Denna gång till Hässleholms församling. Skånska Trängkåren var på väg att upplösas som egen församling. Den upphörde 1927 och de personer som var skrivna där överfördes till Hässleholms församling.

Inflytt år 1926 till Hässleholm: Överste Carl Anders Möller, löjtnant Karl Axel Wilhelm Möller, fil kand Arnold Otto Möller, studerande Sven Sigurd Möller, tjänarinnan Charlotta Alfrida Petersson samt 2 personer av kvinnokön (inga namn men det var naturligtvis hustru Elisabet och dotter Marianne.)

Carl Möller fick avsked 1927. Familjen och trogna tjänarinnan Charlotta flyttade till Uddevalla där både Carl och Elisabet var födda och uppvuxna.

Det finns inga församlingsböcker för de här åren att följa i Uddevalla. I Sveriges Befolknings register kan man utläsa att Carl och Elisabet bodde kvar i Uddevalla så länge de levde.

Elisabet blev änka 1953 då Carl dog. Elisabet dog 1975 nyss fyllda 98 år.



Flickskolan får ny rektor från 1:a januari, det är Arnold Otto Möller. Här fotograferad med sin mor Överstinnan Möller.

"Bohusläningen 29/10 1954".

Foto: Andersson, Arne / Bohusläns museum

Adolf Johnsson -Chef 1925-1933.

Hans hustru **Gurli Anna Maria Björkvall** föddes i Katarina församling i Stockholm 1883, dotter till Fabrikör Karl Gustaf Björkvall och hans hustru Maria Wilhelmina Stauss.

Vigseln förrättades 18 februari 1910 i Gurlis födelseförsamling Katarina i Stockholm.

Den 8 april 1910 flyttade stockholmsflickan Gurli från storstaden till sin make Adolf i Skånska Trängkåren i Hässleholm. Där bodde paret i tio år. 1920 gick flytt-lassen till Göta Trängkår i Skövde.

Adolf och Gurli erhöll 1920 tillåtelse av Skövde Rådhusrätt att adoptera en liten flicka. Familjen utökades med adoptivdottern Inga född 1917 i Stockholm.

År 1925 utnämndes Adolf Johnsson till Chef för Skånska Trängkåren. Den 29 oktober 1925 flyttade han med hustru och dotter till Skånska Trängkåren i Hässleholm.

Skånska Trängkåren upphörde 1927 att vara en egen församling. Den uppgick i Hässleholms församling och familjen Adolf Johnsson flyttades då dit. Enbart på pappret – man bodde kvar på samma adress.

År 1933 blev Överstelöjtnant Adolf Johnsson placerad vid Tränginspektionen i Stockholm.

Familjen flyttade till Östermalmgatan i Oskars församling i Stockholm.

På denna adress var Gurli och Adolf sedan mantalsskrivna livet ut.

Dottern Inga gifte sig och flyttade 1945. Hon dog i Båstad år 2000.

Vad jag förstår, av prästens noteringar i församlingsboken, så var Gurli nervklen och vistades periodvis på sjukhus. Adolf drabbades troligen av åldersdemens då han, enligt notering i församlingsboken, omyndigförklarades 1962.

Gurli dog i maj 1963, 79 år gammal. Adolf dog i november samma år, 83 år gammal.



Familjen Johnsson. Okänd fotograf

Julius Nordlindh Chef 1933–1942.

Hans hustru **Ingar Helga Amelie Eneroth** föddes i Osby 1888 ”Dotter till vice Häradshövdingen och Kronfogden Johan Daniel Eneroth och dess Fru Amelie Celestine Hedberg 34 år. Fadern 47 år. Föräldrarna gifta 13 år.”

Ingar var barn nr 5 i en syskonskara på sex, 4 döttrar och 2 söner. Sex barn föddes på 15 år – det var säkert mycket liv och rörelse i hemmet hos kronfogde Eneroth i Osby.

År 1902 flyttade familjen Eneroth till Stoby församling, som Hässleholm då tillhörde.

Hässleholm var från början ett samhälle i både Stoby och Vankiva socken. 1901 bildades Hässleholms köping, som 1914 ombildades till Hässleholms stad. Är man släktforskare tillkommer ett tredje årtal att hålla reda på, nämligen 1910. För i kyrkligt hänseende bildades Hässleholms församling det året. Söker man händelser och personer före dess får man leta i Stobys eller Vankivas kyrkolängder.

Att järnvägen var det absolut viktigaste i den nya församlingen förstår man när man läser i församlingsboken. Alla kvarter var preciserade med utgång från Järnvägen.

Familjen Eneroths bostad stod noterad i församlingsboken ”Hässleholm Nr 1 Öster om Järnvägen”.

Vad jag kan förstå bodde man mitt i centrum. Nuvarande Järnväggsgatan?

Den 12 mars 1910 ”förrättades vigsel mellan Oskar Julius Nordlindh, Löjtnant fr Kungl Skånska Trängkåren och Ingar Helga Amelie Eneroth fr Hässleholm Öster No 1. Han 26 hon 22”

Den 8 april flyttade nygifta fru Nordlindh till Kungl. Skånska Trängkåren där hennes make bodde. Det blev ju inte så långt hon behövde flytta för Skånska Trängkåren var då, sedan tre år tillbaka, stationerad i Hässleholm.

I Skånska Trängkårens församling föddes sönerna Arne Gilius år 1910 och Rolf Johan år 1917.

1925 flyttade familjen Nordlindh till St Johannes församling Birger Jarlsgatan i Stockholm.

År 1933 utnämndes Julius Nordlindh till Chef för T4 och familjen flyttade med två söner och hembiträde åter till Hässleholm. Man bosatte sig i egen fastighet på Smedjegatan.

Julius Nordlindh var fortfarande yrkesverksam när han dog den 20 maj 1942, 58 år gammal.

Ingar flyttade från Smedjegatan till lägenhet på 1a Avenyen i Hässleholm. Där bodde hon till sin död 1970. Hon blev 82 år.

Julius och Ingar ligger begravda på Östra Kyrkogården i Hässleholm.



Onsdagen den 28 juni 2017 var det åter dags för T4 Mästerskapet i golf.

Årets tävling gick av stapeln på Allerums GK i Västra delen av Skåne utanför Helsingborg.

Det var totalt 7 st. glada spelare som anmält sig för spel denna dag och innan tävlingen startade så intogs en trevlig morgonfika.

Efter att ha värmt upp på drivingrangen (och inte slagit bort alla bra slag där) så gav sig spelarna iväg i två ”bollar”

Stämningen var god och det uppkom många skratt under dagen.

Efter 9 hål så fanns det en fikapause inlagd och då kunde man även höra resultaten från den andra bollen, mer i form av om det gick bra eller inte.

Efter 18 spelade hål så samlades vi till lunch under mycket skratt om dagens runda och gamla minnen från T4.

Efter lunchen så stundade prisutdelning.

Resultatet blev som följer:

Regemenstmästare år 2017 blev Ulf Roos

På 2:a plats kom Lars Gustavsson

Och på 3:e kom Rolf Eversson

Det utdelades också pris för ”längsta drive” och ”närmast pinn”.

Alla närvarande var rörande överens om att dagen hade varit trevlig.

Nästa års spelplats är inte bestämd vid denna pressläggning, information om detta och inbjudan kommer i nästa tidning.

Troligen närmare Hässleholm är dock ett hett tips.

Vi som spelade vill tacka föreningen för det generösa prisbordet.

Väl mött 2018 vid nästa mästerskap

Lars Niwong





Svarta Ängeln Marmorilik

Text av Alv Svensson

Den här artikeln sammanfattar något från mina upplevelser av att komma som helikopterpilot till Grönland där miljön var mycket olik länderna Sverige och Danmark. Djupa fjordar med branta bergväggar med höjder på 1000 m över havet. Inlandsis och ett hav med stora djup och isberg. Inga träd och inget vägsystem mellan orterna. En ö/kontinent 6 gånger större än Sverige och med en folkmängd på endast 60.000 innevånare. Folket på Grönland är beroende av flyg och sjöfart för att klara omfattande dagliga rutiner.



Bild från heliporten i Umanak

Min erfarenhet när jag kom till Grönland var från en 5-årig militär flygverksamhet i Sverige och från sommarflygningar för Rikspolisstyrelsen och från lantbruksflyg i Danmark. Jag har erfarenhet i dag från att ha varit pilot i olika verksamheter, flygchef, flyginspektör samt medverkat i en internationell regelgrupp för helikopter. JAR-OPS 3. Ett gemensamt Operativt regelverk för Europa i samverkan med USA.

År 1974 kom jag i mitt dåvarande arbete i Danmark bli erbjuden ett pilotjobb på Grönland. Flygföretaget Grönlandfly A/S ansvarar för flygtransporter utmed såväl

väst som östkust. Ett dotterföretag Greenland Air Charter svarar för flygprojekt inom vissa verksamheter och platser. Jag blev anställd i den verksamheten hösten 1974. Stationerad högt upp på Grönlands västkust vid ett gruvsamhälle med adress Marmorilik. Dit var det 3 timmars flygtid med helikopter från flygplatsen i Söndre Strömfjord.

Flygningarna administrerades från huvudorten Godthåb/Nuuk. Namnet för isbjörn. Min flygchef var från Norge och hette Erik Wegger. Han var en f.d. flygvapenpilot som hade en personlig attityd till flygsäkerhet annorlunda den jag var besjälad av. Han mötte upp mig på flygplatsen i Söndre Strömfjord dit jag anlände med flyg från Köpenhamn. På den tiden flög man med fyrmotorig DC8. Flygplatsen är huvudflygplats på Grönland. I anslutning till flygplatsen fanns en amerikansk flygbas. Söndre Strömfjord är en fjord som givet namnet åt flygplatsen.

För att nå Marmorilik var vi i behov av att tanka med råge vilket man gjorde genom att luta helikoptern med upphöjd högresa vid bränslefyllning. För den kommande flygturen var det nödvändigt med 30 minuter reservbränsle. Efter tankning, fika och färdplan startade vi upp vår flygning och flög norrut över de närmaste bergen och steg till 1000 fot över marken. Molnbankar tornade upp sig efter ett tag och det fick oss att stiga och flyga över molnen. Luckor i molnen är nödvändiga för att man senare skall kunna säkert genomföra molngenomgång som visuell flygning. Plötsligt utförde Erik en störtdykning genom en molnklugg och tursamt kom vi ut över öppet hav och inte in i något högt berg. Vi flög sedan med marksikt till området för uppdraget. Väl framme visade han mig arbetsområdet och platserna som vi hade att förhålla oss till. Basen låg långt in i en fjord med branta bergsidor och i kontakt med inlandsisen. Vår heliport/ landningsplats låg i anslutning till ett uppbyggt gruvsamhälle/ Marmorilik vid foten av ett bergmassiv med hav på två sidor. På ena sidan av fjorden högt över havet avtecknade sig på bergväggen ett motiv som hade en ängels figur. Där av fick gruvan sitt namn "Svarta Ängeln". Ett företag från Canada hade ansvar för gruvdriften. Greenex A/S.

800 m över havsnivån utgick en linbana som anslöt till ett anrikningsverk på basidan av fjorden. Gruvan levererade bly och zinkmalm. Två stora malmkorgar löpte fram och åter med såväl bergmassa som personal. Intill öppningen i berget fanns en mindre landningsplattform hängande på bergväggens sida och avsedd för räddningsuppdrag och servicearbeten. På berget ovan gruvområdet arbetade man med geologiska undersökningar för fastställande av malmådrans utbredning. Gruvsamhället var uppbyggt med en central restaurang som omgärdades av förläggningar, hangar, verkstad samt ett anrikningsverk med kaj från vilken malmen utskeppades sommartid. Omkring 300 man arbetade på platsen. Området runt basen var otillgängligt så fritidsaktiviteter fick ske inom området. I havet ca 20 minuters flygväg från platsen fanns en ö med namnet Umanak. Den hjärtformade klippan. Den var bebodd och hade tillgång till civil administration. En av Grönlandsflygs helikopterlinjer passerade här någon gång i veckan.

Den helikopter som jag hade till förfogande var en 5-sitsig Bellhelikopter, Jet Ranger, med dansk registrering OY-HAU. Helikoptrar som trafikerade flygnätet var av fabrikat Sikorsky modell S61. Dessa kunde transportera 20 personer. Dessa helikoptrar hade Godthåb som bas och det var där man utförde större tekniskt underhåll på helikoptrarna.

Tillbaka till min situation som ny pilot på jobbet. Innan jag kom till Grönland hade jag några sommarmånader arbetat för Rikspolisens flygverksamhet i Halmstad och senare varit lantbruksflygare i Danmark. När jag kom till Grönland fick jag som teknisk chef min kamrat från arbetet i Halmstad. Han hade blivit anställd året före mig och var tekniskt ansvarig för den helikopter som jag skulle flyga. På grund av svårigheter att ibland få beställda reservdelar i rimlig tid kunde vissa underhållsåtgärder bli senarelagda. Detta på grund av leverantören och den isolering som basen befann sig i. Det var en hård press från ägaren av gruvsverksamheten att allt skulle flyta på. Det var mycket flygning över vatten. Helikoptern var därför utrustad med flottörer. Att landa med flottörer på områden med stenar i bergsterräng var inte någon höjdare men var mer regel än undantag.

Min flygchef från Norge var ansvarig för min inflygning i området men p.g.a. att han var jäktad genom en kommande resa med flyg till Søndre Strömfjord och till Norge blev min inflygning inte genomförd på bästa sätt vilket resulterade i en viss osäkerhet. Landning på vatten utfördes inte. Landning på höghöjdsplattform utfördes inte och lasters hantering blev inte heller genomförda. Nödövningar blev heller inte utförda till fullo. Jag skulle inte ha godkänt inflygningen med den erfarenhet jag har i dag.

Förläggningen som jag erhöll var av hög klass. Restaurangen serverade mat som man bara kan drömma om i andra sammanhang. Matens standard på en sådan arbetsplats är av stor betydelse för personalens trivsel. Där serverades havets frukter och finaste kött och bakverk av högsta klass. Det var varning för viktökning om man inte var observant.

Några av mina första uppdrag gick till berget ovan Svarta Ängeln. Laster togs vanligtvis som hängande last. Det kunde vara transport av borrhålor från geologiska undersökningar och saltlaster. Saltet tillsattes borrhålen för att förhindra fastfrysning. Lasterna hade varierade storlek, utseende och vikt. Jag flög bl.a. byggdelar från nermonterade baracker som använts av geologer och sådana transporter hade tendens att rotera av och an mellan tvärsida och längdsida och fick helikoptern att pendla mellan lågt och högt nosläge.

Plattformen i anslutning till gruvan flög jag till vid något tillfälle. Ett sådant tillfälle minns jag särskilt då det var aktuellt att leverera en vinsch dit upp. För att slippa ta isär för mycket av vinschanordningen gjorde jag ett försök med odelad sådan. Det visade sig vara ett riskfyllt beslut. Hög höjd, en bränsleregulator som inte gav full effekt tillräckligt snabbt och som borde vara utbytt. Risk för motorpumpning. Så kallas det när en jetmotor inte kan stötta med tillräcklig kompressorluft och

kraft. Motorn börjar då brumma som ett tecken på detta. Före sättning av lasten på plattformen noterade jag ovanstående situation varför jag med liten marginal förhindrade ett haveri på grund av effektförlust. Med liten marginal styrde jag ut från plattformen med min last. Jag hörde brummandet i tid och lyckades därför att få den 10 m hängande lasten att inte fastna på plattformen. Väl nere på basen delades vnschen i två delar och efter det kunde uppgiften utföras säkert. Helikoptern hade ett varvtalsfall i upptagning vid landning som berodde på en störning i bränsleregulatorn. Efter 14 dagar byttes den till en ny regulator. En bränsleregulator skall kunna hålla ett konstant varv +/- 1 %. Kraften ligger i ett högt varvtal på motorn.

Ett senare uppdrag i anslutning till gruvöppningen och linbanans infästningar i berget blev aktuellt vid betongtransporter där det gällde att förstärka infästningar till linbanan. Det var personal från Schweiz som hade ansvar för linbanan. En sådan transport görs som hängande last med i detta fall en stropp på 20 m och ett kärl som skall tömmas under tiden man hovrar ovanför med observation på personal inunder genom speglar och där det gäller att hålla helikoptern i en säker position för tömning. Med personer inunder på 800 m höjd får man verkligen skärpa sig. Bergväggen var nära rotorbladen så det gällde att ha ögon på miljön såväl utanför helikoptern som innanför.

Före min ankomst hade det varit en dödsolycka med en kvinna som i stark vind gick ur helikoptern med nerböjt huvud och ovetande passerade rakt in i stjärtrotorn som träffade henne i huvudet. Denna typ av olycka har tyvärr inträffat tidigare på andra platser varför man måste vara mycket noga med att förhindra personer att gå bakom helikopter i drift. Även ojämn mark i anslutning till huvudrotorn kan medföra risk för passagerare och manskap på marken.

En dag fick vi veta att ett litet barn på 8-10 år hade blivit överfallet av hundar som givit honom allvarliga skador. Detta hände i Umanak och därifrån ville man ha en transport med honom till en kvalificerad enhet som bara fanns att tillgå på Island. Jag, min mekaniker och vårdande läkare skulle föra honom till Jacobshamn i Discobukten där vi skulle mötas av en större helikopter med större möjligheter till vårdande insatser. Barnet hade svåra skador i ansikte, armar och ben och fick behandlas med syrgas och andra livsuppehållande åtgärder. Vi mötte upp med den andra besättningen efter en timme och han blev förd till Söndre Strömfjord och därifrån med flyg till Reykjavik. Trots stora insatser gick pojakens liv inte att rädda. En tid efter fick jag på avstånd betrakta hans begravning där kistan skyddades av stenar och pryddes med blommor av plast. Svårt att gräva gravar på urberg.

Jag hade en mycket allvarlig incident vid ett tillfälle när jag skulle transportera borrhärdor från berget Svarta Ängeln. Strax efter start och utflygning fick jag kramp i hela kroppen. Jag var för en stund utan möjlighet att röra mig. Jag gav upp ett ångestska av rädsla. Krampen släppte, varför jag kunde jag ta kontroll över situationen. Vad gör jag nu? Frågan måste besvaras snabbt. Jag hade kommit ut över en miljö där man inte kunde landa och lasten var dyrbar. Beslut. Jag måste flyga ner till basen

1000 m under mig och hoppas på att inte något ytterligare skulle hända mig. Efter några minuter landade jag lyckligt på heliporten med last och maskin i behåll. Själva var jag något omskakad.

Väl nere tog jag kontakt med läkaren på platsen. Jag hade någon dag tidigare varit i kontakt med honom och han konstaterade då att jag hade en urinvägsinfektion och föreskrev då en antibiotikakur som vid kontroll visade sig kunna medföra kramper. Detta var vad som hände mig. Det blev en veckas vila. Möjligen kan kemikalier från jobbet som lantbruksflygare ha påverkat mig och förstärkts med antibiotikan. En vecka senare var jag åter flygandes.

Ytterligare några händelser gav mig anledning att fundera över jobbet. Vid en transport av personer bestämde jag mig för att nödlanda p.g.a. ångestsymtom. Jag landade i anslutning till en plats där vi kunde bli hämtade med båt. Jag avbröt därmed mitt arbete på Svarta Ängeln och blev föreslagen att göra en läkarundersökning i Godthåb.

Här inträffade en obehaglig händelse som också satte sina spår. Jag fick i Godthåb bo i en av Grönlandsflygs bostäder. Det var ett sluttningshus där jag fick disponera det undre planet. Vid min första natt där inträffade följande. Sent på natten hände något på övre planet. Något föll med stor kraft till golvet och det följdes därefter av röster och barnskrik. I mitt plötsliga uppvaknande viste jag inte hur jag skulle förhålla mig till händelsen. Situationen lugnade ner sig efter ett tag och jag somnade så småningom med kniven som kamrat. Senare väcktes jag av en kvinnas skrik alldeles i närheten av min huvudgård. Jag reste mig som en fjäder ur sängen med kniven i handen. Fann då att kvinnan befann sig liggande på berghällen strax utanför mitt fönster. Jag betraktade henne med oro och visste inte hur jag skulle förhålla mig till henne. Då började hon att röra på sig och känna på sin kropp och efter en stund kunde hon resa sig och göra en haltande förflyttning bort från huset. Under förmiddagen fick jag veta av ett danskt par som bodde intill parets rum att paret förlorat nyckeln till rummet varför mannen slog in dörren och senare under natten tvingade kvinnan att lämna bostaden via ett fönster ovanför min sovplats. En tragisk och skrämmande händelse p.g.a. sprintens inverkan.

Efter alla upplevelser på Grönland kunde jag återvända till Sverige många erfarenheter rikare och med en godkänd läkarundersökning från såväl Grönland som Köpenhamn. Den Danske Luftfartsskole blev därefter ett kommande projekt som gav teoretisk behörighet till tjänst som flygkapten. Svarta Ängeln gav mig minnen för livet och en tydlig respekt för naturens storhet. Det blev inte vad jag tänkt mig. Besöket på Grönland är en liten del av den totala flygverksamheten som jag ägnade mig åt under 36 år.

Alf Svensson
Skepparp Ängsbo 277 37 Kivik



Vy över området i Marmorilik.



Helikopter Sikorsky S 61 på besök i Marmorilik.



Min mekaniker lastande vapen inköpta i Umanak av affärsman Overball. Helikopter och två personer.



Nugsuaqhalvön till vänster med isberg och Umanakklippan i bakgrunden.



Lastbåt på fjorden utanför Marmorilik med berg i bakgrunden. Man får en uppfattning om höjd över havet.

Årsmötet 2017

Mötet hölls på Hotell stätt i Hässleholm. Vi var som vanligt många, ca 100 medlemmar, som hörsammat kallelsen till årsmötet.

Programpunkterna enligt stadgarna gick igenom. Några större förändringar har ej skett sedan förra året. Årsberättelsen finns i skriften. Dock den ekonomiska berättelsen redovisades endast muntligt på årsmötet.

Efter mötet bjöds det på en tre-rätters måltid, som var mycket bra.

Alla intygade att vi har en mycket bra förening som mår bra och som följer stadgarna och intentionerna i Lindgrens gåvobrev.

Gunnar Segerholm

§ 14 Enligt valberednings förslag skedde val enligt nedan.

Ordförande: omval för 1 år Nils Olof Johansson

Styrelseledamöter: valda för 2016-2017. Holger Axell, Jan Johansson, Hans-Inge Lindulf, Thomas Levin, Göran Persson och Uno Nilsson

Styrelseledamöter om valda för 2017-2018: Gunnar Segerholm, Peter Alf, Leif Olsson, Lars Fälth, Ronny Nordström, Marcus Bengtsson och Arne Huléen.

Revisor: vald för 2016-2017. Jörgen Lindahl

Omvald för 2017-2018: Nils-Olof Sandberg(sammankallande)

Revisorssuppleant: Vald för 2016-2017. Knut Johansson

Omvald för 2017-2018. Anders Nilsson

På förslag av mötet: Valberedningen för 1 år: Omval

Mikael Lindén (sammankallande)och Magnus Appelkvist.



Glada T4-ingar efter genomfört årsmöte. Smaklig måltid med Uno och Kajsa.

Malmö Opera

Följ med och titta på och upplev "SPELMAN PÅ TAKET."



”Spelman på taket” är höstens stora föreställning på Malmö Opera.

Vi åker 2017-12-12 kl 1700 från Magasinsgatan.
Antalet platser är 50.

Anmälan sker genom att avgiften 100 kr sätts in på vårt bankgiro 402-8825.

Anmälningsordning är den ordning som avgifterna kommer in på bankgirot.

För denna hundralapp får du resa med Kagans buss, entrebiljett samt fika i pausen.

Föreställningen varar 19.00-22.00 med en paus på 30 min. Beräknad hemkomst omkring 23.30.



Gåsamiddag fredagen 2017-11-10 (Mårtensafton)

Gåsamiddagen äger som vanligt rum på Röstånga Gästgivaregård.

Vi startar med mingel över en **Drink**.

Sedan sätter vi oss till bords där **Svartsoppa** (eller någon annan soppa) serveras.

Kvällens höjdpunkt blir därefter **Gåsen**.

Som avslutning på middagen blir det **Dessert**.

Kvällen avslutas med **Kaffe**.

Till middagen serveras en flaska **Vin**/3 personer alt **Öl** eller **Vatten**.

Kostnad: **100 kr** per person.

Anmälan: senast 2017-10-10 genom att sätta in
anmälningsavgiften på **bankgiro 402-8825**.

Avfärd: Kagans bussar avgår från Magasinsgatan **klockan 1730**.

Välkomna

Kagans Buss

www.kagansbuss.se

Rese-erbjudande till medlemmar
i T4 kamratförening:

Som medlem i T4 får ni 10% rabatt på följande resor, gäller även 1st resekamrat.

Uppge kod "T4" på hemsidan när ni bokar för att erhålla rabatten:

Mamma Mia-The Party Weekend

Fred-sönd, Stockholm Nov

3795:-



Berlin 4 dagar

Torsd-Sönd Okt

3195:-



Kroatien 9 dagar Juni 2018

7995:- OBS OBS 5% rabatt

www.kagansbuss.se

info@kagansbuss.se

Tel: 044-10 00 85



Prag med Berlin 6 dagar

Sep

5995:-



Tomas Ledin Krogshow

Fred-Sönd Stockholm Okt

3295:-



Oscarsrevyn i Göteborg

Lörd-Sönd Okt

2145:-



www.kagansbuss.se

info@kagansbuss.se

Tel: 044-10 00 85



Höstmötet 4 oktober

Den 4 oktober samlas vi på Hässleholms Statshotell till vårt traditionella höstmöte.

Samling	kl. 1730
Information	kl. 1800
Föredrag	kl. 1815
Middag	ca kl. 1900
Avslutning	ca kl. 2200

Kostnad för middagen 100 kr /pers

Anmälan till mötet sker genom att sätta in 100 kr/pers på vårt bankgiro 402-8825

OBS skriv deltagarens eller deltagarnas namn.
Alla anmälningar skall gå via vår kassör.

Anmälan skall ha inkommit senast den 30 september.

Välkomna till Höstmötet
Gunnar S/Sekr.

Minnesstund inför Julen

På sedvanligt sätt kommer vi att genomföra en minnesstund samt kransnedläggning på T 4- graven inför Julen den 14 december 2017.

Vid detta tillfälle hedrar vi och minns våra bortgångna kamrater.

Vi träffas utanför kyrkogården kl 1000

Efter minnesstunden är det kaffe på Verumsgården och därefter är det styrelsemöte.

Anmälan till sekreteraren om Du avser att delta vid kaffet senast 11 december.
Gunnar S/Sekr.